

кѣше въ оустѣхъ та имѣ, и въ
опашки те имѣ, който кѣха
подобны на зміи, и имаха
главы: и съ тѣхъ стрѣваха
зло.

20 И дрѣги те человекы,
който не измрѣха ѿ тѣхъ ра-
ны, не покаахася ѿ дѣла та
на-свой те рѣчѣ, за да се не
поклонятъ на дѣмѣни те,
и на іудѣи те златни и срѣ-
карни и мѣдни и каменни
и дрвени, който не можатъ
нищо да гадатъ, нищо да
слашатъ, нищо да хѣдатъ.

21 И не покаахася ѿ оу-
кѣйства та си, нищо ѿ ма-
гїи те си (ѿ волшѣвства та
си), нищо ѿ влѣдѣтъ си,
нищо ѿ кражбы те си.

ГЛАВА Г.

И видѣхъ дрѣгъ Ангелъ си-
ленъ, който слѣзеше ѿ неко-
то, и кѣше ѿкибленъ ѿ ѿ-
блѣкъ, и дрѣга кѣше надъ гла-
вѣ та мѣ, и лицѣ то мѣ кѣше
като слънце, и носѣ те мѣ
като столпове огненны.

2 И имаше въ рѣкѣ та си
ѣдна книжка разгърна та,
и тѣри си дѣсна та ногѣ на
морѣ то, а лѣва та на зем-
лѣ та.

3 И извѣхася съ голѣмъ
гласъ, като цю реве лѣво: и
когато се извѣка, тогава
проговориха седмь тѣ грѣ-
мове со свой те гласове.

4 И когато седмь тѣ грѣ-

мове проговориха со свой те
гласове, азъ искахъ да пи-
шемъ (щото чѣхъ), но чѣхъ
гласъ ѿ неко то, който ми
говореше: запечатай това
щото говорихаседмь тѣ грѣ-
мове, и не писвай го.

5 И Ангело, когото видѣхъ
че стоѣше на морѣ то и на
землѣ та, вдигна си рѣка
та на небо то,

6 И закле се въ оногѣва,
който живѣе во вѣки вѣ-
кѣвъ, който ѣ создааъ не-
ко то, и сичко то щото ѣ
на нѣа, и морѣ то, и сичко
то щото ѣ въ него, защѣ
време бѣе не ще да бѣде:

7 Но въ дни те, когато ще
да се извѣка седмьо Ан-
гелъ и ще да затрѣки, то-
гава ще да се соверши тайн-
ство то Бжїе, каквѣто цю
ѣ благовѣстїаъ чрезъ свой
те рабѣ прорѣчы те

8 И гласо, когото чѣхъ ѿ
неко то че говореше съ мѣ-
не пакъ ми рече: дай та зе-
мї разгърната та книжка
(коатѣ ѣ) въ рѣкѣ та на-
Ангелатъ, който стои на
морѣ то и на землѣ та

9 И видѣхъ ко Ангелъ и
рѣкохъ мѣ: дай ми книжка
та, и рече ми: земї (а) та
а изаждь: и горчива ще ти
бѣде въ оутрока та, но въ
оустѣхъ та ти ще бѣде сла-
ка като мѣдъ.

10 И зѣхъ книжка та ѿ